

mellem Kommunernes Landsforening og regeringen aftalte kommunale vækstramme for de kommunale udgifter – blot kommuner med et mindre byfornyelsesbehov reducerer den reale udgiftsstigning så meget mere.

Dette er betænkeligt ud fra et lighedssynspunkt, idet en højnelse af boligstandarden i en række større bykommuner herved indirekte finansieres ved en relativ sænkning af serviceniveauet i andre kommuner, hvis serviceniveau i forvejen ligger under det gennemsnitlige.

Det fremgår af den forligsaftale, som er indgået mellem socialdemokratiet, det radikale venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, at det er aftalt med de kommunale organisationer, at realvæksten i 1981 reduceres til 2 pct., samt at målet er at opnå de kommunale organisationers tilslutning til, at væksten i 1982 reduceres til 1 pct. og yderligere begrænses i de følgende år. Det forekommer mindretallet ulogisk, at regeringen samtidig fremkommer med et forslag til byfornyelse, der pålægger kommunerne yderligere udgifter, som tilmed skal øges gradvis år for år i samme tidsperiode, hvor man kræver øgede besparelser.

Endelig indeholder lovforslaget en række bestemmelser med ekspropriativt indhold, som går langt videre end i den gældende sneringslov.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende udtalelse:

Med hensyn til forslag til lov om byfornyelse og boligforbedring deler mindretallet regeringens opfattelse af, at en forbedring af den gamle boligmasse er hårdt tiltrængt. Det er sørgeligt at konstatere.

De, der bærer hovedansvaret, er imidlertid de partier, der gennem de sidste 40 år gennem restriktioner i massevis har forhindret, at en løbende vedligeholdelse har fundet sted. Med den huslejerregulering, der har været siden 1939, har private grundejere ikke kunnet opkræve huslejer, der dækkede en ordentlig og nødvendig vedligeholdelse af ejendommene. Selv i dag afsættes for få midler til udvendig vedligeholdelse.

Derfor var det første, der skulle ske, selvfølgelig, at det tillades grundejerne at afsætte de nødvendige midler. En anden løsning på

problemer ville være at tillade udstykning i ejerlejligheder, idet erfaringerne har vist, at ejendomme, der udstykkes i ejerlejligheder, på forbavsende kort tid opnår en ganske betydelig forbedring uden at det koster det offentlige 1 kr. Denne løsning vil man ikke bruge på grund af en hysterisk modvilje mod ejerboliger.

I stedet foreslås et milliardprojekt, som i den nuværende økonomiske situation ligefrem er amoralsk at iværksætte. Regeringen og dens forligspartier pålægger med den ene hånd befolkningen øgede skatter og afgifter, for så bagefter at kaste pengene i grams. Mindretallet er også imod lovforslaget af andre grunde end de økonomiske. For det første indeholder forslaget så socialistiske tanker, at det burde forkastes alene af den grund. Dernæst vil forslaget bevirke, at de såkaldte sociale boligelskaber får endnu mere magt og endnu flere penge end tilfældet er i dag.

Efter den meget hurtige og utilstrækkelige udvalgsbehandling har det jo også vist sig, at selv regeringen er i tvivl om forslagets virkninger. Blandt andet har det vist sig, at lovforslaget – hvis det stadfæstes – vil være i stand til at stille miljøkrav, som miljølovene i dag ikke giver mulighed for.

Lovforslaget generer også det private erhvervsliv på en urimelig måde.

Med hensyn til forslag til lov om ændring af lov om boligsikring er mindretallet af den opfattelse, at den nuværende særrregel for udsanerede er tilstrækkelig, når byfornyelsesforslaget ikke stadfæstes.

Endelig finder mindretallet med hensyn til forslag til lov om ændring af lov om sanering, at det ikke er rimeligt på så drastisk måde at beskære private grundejere dispositionsretten over deres egne ejendomme.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved 3. behandling.

Mindretallet kan i vidt omfang tilslutte sig hensigten med lovforslagene, således som de er fremlagt. Der er dog adskillige områder, hvor der er væsentlige mangler i forslagene og hvor mindretallet i nogle tilfælde stiller ændringsforslag.

Det drejer sig således om beboerindflydelsen, hvor det er en forudsætning for, at den kan fungere, at der er god tid til diskussion